

РЕШЕНИЕ

№ 5328

гр. София, 09.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **9226** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 256, ал. 1 във вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото е по искова молба на П. А. В., с адрес: гр. С., УЛ.,Л. К.“ № 50а, с която се оспорва фактическо бездействие на министъра на вътрешните работи, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 15в, ал. 3 от ЗДОИ да публикува на Платформата за достъп до обществена информация /ПДОИ/ на подадените до МВР чрез ПДОИ заявления за периода от 01.01.2019 г. до 01.10.2022 г., решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на изискванията за защита на личните данни по отношение на данните за заявителите.

В иск. молба се твърди, че административният орган в лицето на министъра на ВР не е изпълнено задължение да публикува посочената информация на ПДОИ.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът по делото - министърът на ВР, чрез юрисконсулт С., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства, намира за установено следното:

Твърди се от жалбоподателката наличие на фактическо бездействие на министъра на вътрешните работи, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 15в, ал. 3 от ЗДОИ да публикува на Платформата за достъп до обществена информация /ПДОИ/ на подадените до МВР чрез ПДОИ заявления за периода от 01.01.2019 г. до 01.10.2022

г., решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на изискванията за защита на личните данни по отношение на данните за заявителите.

По делото е представено становище и справка от министъра на ВР – л. 58 и сл. от д. Видно от същата, за процесният период са публикувани в ПДОИ общо 114 бр. заявления по ЗДОИ, както и съответните решения и съответната информация – отделно или инкорпорирано в актовете. Всички тези заявления са подробно описани в посочената извадка, вкл. с актовете по същите и предоставената информация. В исковата молба се твърди наличието на най-малко 119 бр. заявления по ЗДОИ, които следвало да се публикуват в ПДОИ. Въпреки предоставената възможност в две с.з. на ищцата, никакви доказателствени искания в посока оспорване на посочената справка не са правени. Съдът намира за безспорно установено по делото публикуването в процесния период от 01.01.2019 г. до 01.10.2022 г. в ПДОИ на общо 114 бр. заявления по ЗДОИ, както и съответните решения и съответната информация – отделно или инкорпорирано в актовете. Няма данни по делото, да са налице заявления по ЗДОИ, които да не са публикувани в ПДОИ така, както се твърди в исковата молба.

С оглед на така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Искането е допустимо, тъй като съгласно чл. 256, ал. 1 във връзка с, ал. 3 АПК бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

За да се упражни защитата по чл. 256, ал. 1 АПК, следва да са изпълнени следните предпоставки: Наличие на задължение за фактическо действие; задължението да следва пряко от нормативен акт; задължението да е включено в правомощията на органа и същият да бездейства. Това са основните предпоставки за основателност на претенцията по чл. 256, ал. 1 АПК, който извод се налага от анализа на тази норма.

За да е налице бездействие по смисъла на чл. 256 АПК, следва задълженията на административния орган за извършване на фактически действия да произтичат пряко от правната норма при настъпване на определен юридически факт. Това означава, че е необходимо наличие на такова административно правоотношение, при което защитимото от закона субективно право да може да бъде реализирано директно по силата на правна норма чрез съответстващо му действие от страна на административния орган, без да е необходимо допълнително волеизявление на административния орган - издаване на индивидуален административен акт. Законодателят е предвидил защитата по реда на чл. 256 АПК единствено за случаите, когато не е необходимо провеждането на производство по издаване на индивидуален или общ административен акт.

В конкретния случай се твърди бездействие на административен орган по смисъла на чл. 256, ал. 1 АПК, изразяващо се в неизвършване на фактически действия на министъра на вътрешните работи, по изпълнение на задължението по чл. 15в, ал. 3 от ЗДОИ същият да публикува на Платформата за достъп до обществена информация /ПДОИ/ на подадените до МВР чрез ПДОИ заявления за периода от 01.01.2019 г. до 01.10.2022 г., решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на изискванията за защита на личните данни по отношение на данните за заявителите.

Съгласно чл. 15в, ал. от ЗДОИ: „Всеки задължен субект по чл. 3, ал. 1 публикува на

платформата по ал. 1 подадените чрез платформата заявления, решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на изискванията за защита на личните данни по отношение на данните на заявителя.“

От приложените по делото писмени доказателства се установява, че министърът на ВР е изпълнил задължението си по чл. 15в от ЗДОИ. По делото безспорно бе установено публикуването от МВР в процесния период от 01.01.2019 г. до 01.10.2022 г. в ПДОИ на общо 114 бр. заявления по ЗДОИ, както и съответните решения и съответната информация – отделно или инкорпорирано в актовете, като няма данни по делото, да са налице заявления по ЗДОИ, които да не са публикувани в ПДОИ така, както се твърди в исковата молба.

В заключение съдът намира, че не е налице бездействие на административния орган по смисъла на чл. 256, ал. 1 АПК, а искането да бъде осъден министърът на ВР да публикува на Платформата за достъп до обществена информация /ПДОИ/ на подадените до МВР чрез ПДОИ заявления за периода от 01.01.2019 г. до 01.10.2022 г., решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на изискванията за защита на личните данни по отношение на данните за заявителите, е неоснователно и следва да се отхвърли.

От ответника своевременно е направено искане за присъждане на юриск. възнаграждение, което, на осн. чл. 143, ал. 3 от АПК следва се уважи в размер на 100 лева.

Предвид изложеното на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ искова молба на П. А. В., с адрес: гр. С., УЛ.,Л. К.“ № 50а, с която се оспорва фактическо бездействие на министъра на вътрешните работи, изразяващо се в неизпълнение на задължението по чл. 15в, ал. 3 от ЗДОИ да публикува на Платформата за достъп до обществена информация /ПДОИ/ на подадените до МВР чрез ПДОИ заявления за периода от 01.01.2019 г. до 01.10.2022 г., решенията по тях и предоставената обществена информация при спазване на изискванията за защита на личните данни по отношение на данните за заявителите.

ОСЪЖДА П. А. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., УЛ.,Л. К.“ № 50а, да заплати на Министерство на вътрешните работи разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд – София - град пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: